

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 395/2016
20.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ж.Ј., због кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Ј.К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови – Судска јединица у Инђији К бр.68/2015 од 20.05.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 бр.241/15 од 17.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 20. априла 2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Ј. – адвоката Ј.К., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови – Судска јединица у Инђији К бр.68/2015 од 20.05.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 бр.241/15 од 17.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови – Судска јединица у Инђији К бр.68/2015 од 20.05.2015. године, окривљени Ж.Ј. оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ, за које дело је применом одредаба чланова 56. и 57. КЗ осуђен на казну затвора у трајању шест месеци.

Истом пресудом, на основу члана 264. став 4. ЗКП, окривљени је ослобођен плаћања трошкова – паушала тог кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 бр.241/15 од 17.11.2015. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног Ж.Ј. – адвоката С.С., пресуда Основног суда у Старој Пазови – Судска јединица у Инђији К бр.68/2015 од 20.05.2015. године преиначена је само у погледу примене одредаба о ублажавању казне, тако што је отклоњена примена одредаба о

ублажавању из члана 56. став 1. тачка 3. и 57. став 1. тачка 5. КЗ, док је у преосталом делу иста жалба одбијена као неоснована, а пресуда Основног суда у Старој Пазови – Судска јединица у Инђији у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ж.Ј. – адвокат Ј.К., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 4. ЗКП у вези са чланом 37. став 2. ЗКП, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, те због повреде члана 74. став 1. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет „достави на поновно суђење другом месно надлежном основном суду са подручја Вишег суда у Сремској Митровици“.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Позивајући се на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4. ЗКП у вези са чланом 37. став 2. ЗКП, бранилац окривљеног Ж.Ј. у захтеву за заштиту законитости истиче да је на главном претресу, у првостепеном поступку, учествовао судија који се морао изузети од суђења у том кривичном предмету. С тим у вези, у захтеву се наводи да је пред Основним судом у Старој Пазови К бр.68/15 поступак против окривљеног вођен због кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ, учињеном на штету оштећене Л.К., судије Основног суда у Старој Пазови, дакле, судије истог суда који је донео побијану првостепену пресуду, а што изазива сумњу у непристрасност како поступајућег судије Слободана Петковића, тако и свих судија Основног суда у Старој Пазови да поступају у том предмету.

По оцени Врховног касационог суда изложени наводи захтева су неосновани, из следећих разлога:

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4. ЗКП, постоји уколико је на главном претресу учествовао судија или судија –поротник који се морао изузети.

Разлози за изузеће судије, или судије поротника (обавезно изузеће) прописани су одредбом члана 37. став 1. тач. 1, 2, 3, и 4. ЗКП. Ставом 2. истог члана, прописано је да судија или судија поротник може бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету, ако постоје околности које изазивају сумњу у његову непристрасност.

Имајући у виду да битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4. ЗКП, претпоставља постојање неког од разлога за обавезно изузеће који је прописан одредбом члана 37. став 1. ЗКП, а не и разлог прописан одредбом члана 37. став 2. ЗКП (због постојања околности које изазивају сумњу у непристрасност судије или судије - поротника), те да бранилац окривљеног у захтеву указује на разлог за изузеће прописан чланом 37. став 2. ЗКП, а не на разлог за обавезно изузеће прописан одредбом члана 37. став 1. тач. 1, 2, 3. и 4. ЗКП, то је захтев у овом делу одбијен као неоснован.

Неосновано се наводима захтева указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП (коју бранилац погрешно означава као повреду из члана 439. став 1. тачка 2. ЗКП).

У вези са овом повредом кривичног закона, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепени суд окривљеног Ж.Ј. огласио кривим примењујући члан 138. став 3. у вези става 1. КЗ („Службени гласник РС“, број 72/09 од 03.09.2009. године), који је ступио на снагу 11.09.2009. године и који је престао да важи годину и по дана пре критичног догађаја, а који је при томе и строжи у односу на закон који је важио у време извршења кривичног дела. Овакав свој став, бранилац заснива на чињеници да је приликом одмеравања казне првостепени суд окривљеном ублажио казну испод законом прописаног минимума од једне године (како је то наведено на страни 7 првостепене пресуде), из чега произилази да је у конкретном случају примењен кривични закон који је престао да важи годину и по дана пре критичног догађаја, а на који начин је према наводима захтева првостепени суд учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП на штету окривљеног.

У вези са овом повредом, у захтеву се наводи и да је у том случају окривљеном било нужно поставити браниоца по службеној дужности, сходно члану 74. став 1. тачка 2. ЗКП, имајући у виду висину прописане казне за предметно кривично дело, а што је првостепени суд у току поступка пропустио да учини.

По оцени овога суда, изложени наводи захтева су неосновани, и поред чињенице да је првостепени суд приликом изрицања казне затвора окривљеном Ж.Ј. применио одредбе о ублажавању казне испод законом прописаног минимума, сходно одредбама члана 56. став 1. тачка 3. и 57. став 1. тачка 5. КЗ.

Ово стога што је другостепени суд, одлучујући о жалби браниоца окривљеног, првостепену пресуду преиначио у делу који се односи на примену одредаба о ублажавању казне, тако што је отклонио примену одредаба чланова 56. став 1. тачка 3. и 57. став 1. тачка 5. КЗ, након чега је, имајући у виду да је у време извршења предметног кривичног дела важио Кривични законик који је почео да се примењује 01.01.2013. године („Службени гласник РС“, број 121/12 од 24.12.2012. године), те висину прописане казне за ово кривично дело (од 6 месеци до пет година), окривљеног правилно и осудио на казну затвора у трајању од шест месеци.

Како је, дакле, у време извршења кривичног дела важио Кривични законик којим је за предметно кривично дело била прописана казна затвора у трајању од 6 месеци до пет година, те код чињенице да је обавезна одбрана у смислу члана 74. тачка 2. ЗКП нужна само ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од 8 година или тежа казна, то су неосновани наводи захтева и у делу у којем се истиче да је окривљеном у току првостепеног поступка морао бити постављен бранилац по службеној дужности.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**